

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

4.nodaļa: Lūgšana.

190.

Laimi meklējiet – garu paceliet.

Ticība sev un patiesības meklējumi veido harmoniju.

191.

Skolotāja Roka rādīja staru varenību. M. piepilda organismu ar mierīguma spēku. Proti atskārst dziedinošo mirdzumu. Un kad harmonijas miers nonāk pār tevi, tad bultu spēks vēl asāks top.

192.

Mīliet harmonijas parādības.

193.

Tīra lūgšana nonāk – pie Kristus kājām tā uzzied sudrabā. Tīrā zilā ugunī kvēlo aicinošais Vārds. Un zvīļo Pacelšanas kauss. Kungs, ņem mūsu asaras un uzlūko mūsu sirds liesmu. “Ar liesmu Es nožāvēšu jūsu asaras un pacelšu jūsu sirds Svētnīcu.” Novelciet darba drēbes: Valdnieks tuvojas, Kausa dārgo satvaru Viņš pārvērtis un trauku Viņš atdod aizdegtu. Liesma, nostiprinies divzīmīga, nostiprinies divgalīga!

Prieka asaras – Kunga vīns – tīrās ugunīs zalgo.

Sirds uzlej asaru vīnu, bet netopi sausa, mana sirds. Ar ko pildīšu kausu, Valdniek!

194.

Garīgajai baterijai vajag darboties harmoniski, tad Manas strāvas iet nepārtraukti. Noskaņai mainoties strāva nepārtraucas, bet auras svārstības ienes starpviļņus. Auras pastāvīgums rada harmoniju. Svecēs gaisma spīd visiem, bet zem dusmu piliena tā kūp un to vajag labot.

Dedz gaiši, M. ir vienmēr ar jums.

195.

Patiesība izlaužas no miesas izmisuma kliegzieniņiem. Jātnieks skubina zirgu, bet spārni nes ātrāk.

196.

Ja jūs spētu atcerēties no naida atbrīvotā gara līksmi, jūs gaviļētu, bet neraudātu! Niknuma nomākts gars nespēj pacelties, bet atbrīvotā labsirdība lido uz Gaismas visumu.